

Ἡ εἰκὼν τοῦ Παισίου σώζεται ἐν Μόσχᾳ¹⁰²⁹. Μνεῖα δ' αὐτοῦ γίνεται παρὰ R. Simon¹⁰³⁰.

1655—1656.

195. ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ Β' τὸ δ'

καὶ τελευταῖον διώκησεν ἀπὸ τοῦ μαρτίου 1655 μέχρι 26 ἰουλίου 1656, ὅτε καταναήσας ὅτι ἀνίκανός ἐστι πρὸς διοίκησιν, κορυφωθείσης ἤδη τῆς οἰκονομικῆς ἀθλιότητος τοῦ Πατριαρχείου, ἀπεσύρθη καὶ ἄκων, ἔλαβε δὲ προεδρικῶς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ἰτίας καὶ Θεραμίων. Ἀπεβίωσε πρὸ τοῦ ἔτους 1660, ὡς εἰκάζω¹⁰³¹.

Τέσσαρες τῆς πατριαρχείας ταύτης ἀποφάσεις περὶ ἐνοριακῶν δικαίων εἰσὶ μοι γνωσταί: ἡ κατὰ ἰούνιον τοῦ 1655 περὶ τῆς μητροπόλεως Δέρκων, προσαρτηθεισῶν αὐτῇ τῶν Θεραπειῶν καὶ τοῦ Βουγιούκ-δερέ· σύγχρονος, ἡ ὑποτάξασα τῇ μητροπόλει Ἀθηνῶν τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ταλαντίου καὶ Διαυλίας· ἡ κατὰ ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐνώσασα τὰς μητροπόλεις Νευροκόπου καὶ Ζιχνῶν εἰς μίαν· καὶ ἡ κατὰ σептέμβριον τοῦ 1655 συνενώσασα τῇ μητροπόλει Πισιδείας τὰ Τύανα τῆς μητροπόλεως Ἰκονίου· δύο δὲ γινώσκομεν ἀναφερομένας εἰς μοναστηριακὰ δίκαια: τὴν κατὰ ἀπρίλιον τοῦ 1655, ὅτε ὁ μητροπολίτης Κρήτης Νεόφυτος

1029. Sabas, Sacristie patriarcale dite synodale de Moscou· ἐν Μόσχᾳ. 1859, σελ. 89.

1030. R. Simon, La creance de l' Eglise Grecque touchant la Transsubstantiation· ἐν Πάριστοις, 1672, σελ. 362, ἐνθα γράφονται: τὰ τοῦ ἀργιδιακόνου τῆς Νορθουμβελάνης Βασιλείου.

1031. Κώδῃξ 1 πατριαρχ. Γραμματοφυλακείου· σελ. 410. Ἰσως ἀπεβίωσεν ἐν Σίφνῳ· βλ. Καρόλου Γκιῶν Ἰστορίαν τῆς νήσου Σίφνου· ἐν Σύμφῳ, 1876, σελ. 18', ὅπου λέγει ὅτι ὁ Ἰωαννίκιος ἐγεννήθη ἐν Σίφνῳ. Ἄλλ' ἐν ἐγγράφῳ τῆς τοῦ Δοσιθέου «Νομικῆς Συναγωγῆς» γράφεται Λίνδιος.

